

در سرتاسر کتاب مقدس، ما داستان هایی از چگونگی تعیین رهبران توسط خدا پیدا می کنیم. هم در عهد عتیق و هم در عهد جدید، به این رهبران اغلب تکالیفی داده می شود که گاهی به یک منطقه و گاهی به گروهی از مردم مرتبط است. عیسی در آغاز خدمت خود، دوازده مرد را برای پیروی از خود انتخاب کرد. در تعالیمی که عیسی به آنها می دهد، من سه مرحله را می بینم: **پیروی، شاگردی و خدمت.**

پیروی

این به معنای "تماشا کردن آنچه عیسی انجام می دهد"، می باشد. تجربه کردن، بودن با او، گوش دادن به آنچه او می گوید و نحوه عملکرد او در موقعیت های مختلف. شما افراد زیادی را در کتاب مقدس می بینید که عیسی را دنبال می کنند. **هر جا که عیسی می رفت، سعی می کردند نگاهی اجمالی به او داشته باشند. یا به تعالیم او گوش فرا دهند.** معمولاً پیروان برای شفا یا معجزه دیگری می آمدند. عیسی آشکارا انتظارات متفاوتی از پیروانی داشت که برگزیده بود. (متی ۴: ۲۳)

شاگردی

عیسی دوازده شاگرد را دعوت می کند تا با او سفر کنند. شاگردانی که انتخاب شدند و بعداً گروهی تا حدودی بزرگتری از مردم به آنها ملحق شدند، اجازه داشتند بسیار نزدیکتر شوند. آنها با او سفر می کنند و در مرحله دوم آموزش شرکت می کنند - من آن را شاگردی می نامم. در این مرحله، عیسی نه تنها به دنبال این است که آیا آنها از او پیروی می کنند یا خیر، بلکه دستورالعمل های روشنی به آنها داده می شود. در این مرحله، آنها مراقب هستند تا ببینند آیا آنچه را که عیسی از آنها می خواهد انجام می دهند یا خیر. پیروان لزوماً نمی خواهند مانند استاد باشند، اما می خواهند برکات را دریافت کنند. **شاگردان با پیروی از استاد یاد می گیرند و می خواهند شبیه او شوند.** (متی ۴: ۱۸ - ۲۲)

خدمت

در لوقا ۹: ۱ و ۱۰: ۱، به شاگردان این اختیار داده می شود که خودشان بیرون بروند - این مرحله را خدمت می نامم. **در این مرحله، شاگردان فرستاده می شوند و اجازه می یابند تا به دیگران خدمت کنند.** (اعمال رسولان ۹: ۱ - ۴)

اکلیسیا - سه گروه

در اکلیسیا، تشخیص این سه گروه مهم است. در هر گروه شرکت کنندگانی وجود خواهند داشت که عمدتاً برای کشف، دریافت برکت و تعلیق می آیند. گاهی اوقات این افراد بسیار آسیب دیده هستند که به ویژه به عشق و پذیرش نیاز دارند. این افراد واقعاً برای تغییر نیامده اند. با این حال عیسی هرگز این افراد را رد نمی کند. آنها به سادگی اجازه متعلق بودن را دارند.

همچنین شرکت کنندگانی هستند که می خواهند مانند عیسی باشند و آموزش ببینند. این افراد مورد توجه بیشتری قرار می گیرند و توضیحات بسیار زیادی در اصول پادشاهی دریافت می کنند. بهتر است این کار در زمان متفاوتی از جلسات اکلیسیای شما شکل بگیرد.

بزرگان

همانگونه که شرکت کنندگان در گروه رشد می کنند، شما می بینید که عیسی نیز برخی را برای رهبری دیگران انتخاب می کند. دو ویژگی برای این رهبران در کتاب مقدس وجود دارد:

1. این افراد سرشار از روح و ایمان هستند
2. آنها برای مردم چهره ای بهتر شناخته شده اند. همچنین می خوانیم که رسولان رهبرانی را می فرستند که این شرایط را دارند تا به اکلیسیاهای جدید بروند. (اعمال رسولان ۶: ۳-۴)

معبد زنده

ایماندارانی که به اکلیسیا می آیند به آنها به عنوان مهمان دیده نمی شود، بلکه به عنوان اعضای خانواده که توسط عیسی تقدیس شده اند دیده می شوند. هر مؤمنی به عنوان یک سنگ زنده دیده می شود. همه آنها دارای هدایا و استعدادهایی هستند که می توان از آنها برای تشکیل معبدی زنده، با عیسی در میان آنها، استفاده کرد. رسولان و انبیا بنیادی را می نهند. این بنیاد عبارت از اصول پادشاهی خدا است که بر خود عیسی به عنوان سنگ زاویه استوار می باشد (افسیسیان 2: 19-20).

پولس در تسالونیکي در مورد اکلیسیا می نویسد که ایمانداران ایمان قدرتمند دارند، که عشق و استواری در آنجا وجود دارد. پولس تعلیم و نمایش قدرت خود را توسط روح القدس بدان اضافه نمود. بنابراین، اکلیسیا قوی شد.

رسولان و پیامبران و شبانان

در افسسیان 4 می خوانیم که خدماتی برای تجهیز ایمانداران و رهبران (شبانان) وجود دارد. این خدمات به گونه ای داده می شود که مؤمنان در ایمان خود بالغ شوند و دائماً با انواع آموزه ها به این سو و آن سو پرتاب نشوند. به نظر می رسد که افراد فعال در این ماموریتها بین اکلیسیاهای مختلف رفت و آمد می کنند تا از شبانان و اعضای رهبری آن اکلیسیا حمایت کنند.

رابطه ای بین اکلیسیا به رهبری شبانان، رسولان و پیامبرانی که جماعت را آغاز کردند، باقی مانده است. بنابراین، رسولان شبکه ای از اکلیسیا دارند. دستورات عملی ها نیز از آن پایگاه خانگی ارائه می شود. در موضوعات اصلی که در اکلیسیاها مطرح است، رسولان همچنان به اعمال نفوذ خود ادامه می دهند، مثلاً از طریق ملاقاتها و نامه ها، بنابراین قطعاً رسولان هنوز هم بر اکلیسیاهای تأسیس شده تأثیر دارند، اما در بیشتر مناطق آزادی وجود دارد. رسولان مواظب آن هستند که بنیاد در مسیح صحیح باشد، اما در غیر این صورت، قوانین کمی وجود دارد. رسولان و تیم آنها تجهیز می شوند و آزاد می شوند، در صورت نیاز اعتماد به نفس میدهند و پشتیبانی می کنند. (افسیسیان 4: ۱۱-۱۶)

تکلیف

1. آیا رهبران دارای خصلت رسولی و پیامبری را در زندگی خود و کشور خود شناسایی کرده اید؟ اگر چنین است، چه ویژگی های رهبری رسولی آنها شما را مجذوب می سازد؟

2. اکیسیا خود را بررسی کنید، آیا تفاوت های شرکت کنندگان را تشخیص می دهید؟

پیروان چه کسانی هستند، چه کسانی شاگرد هستند؟ و چگونه می توانید این شرکت کنندگان را به بهترین نحو تجهیز کنید؟

3. آیا آزادی را در کلیسا یا اکیسیای خود تجربه می کنید، آموزش هایی که شما را تجهیز، توانمند و آزاد می کند تا در فراخوان خود عمل کنید؟ چگونه این اتفاق می افتد؟

درسی که آموختید

عیسی سنگ بنا است. او پادشاه ملکوت خود است. عیسی رسولان و انبیا را منصوب می کند تا بنیاد خوبی را بنا کنند. مردم سنگ های زنده یک ساختمان روحانی هستند که روح در آنها ساکن خواهد شد.

